DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LIII. ZATURDAG den 5den AUGUSTUS 1865. No. 31.

Uit het Publicatie-Blad No. 15, 1865.

NOTIFICATIE,

waarby de verordening van dit Bestuur dd. 31 Mei jl. (Publicatie-Blad van dit jaar No. 12), houdende strafbepalingen tegen niet naleving der verpligtingen by huur van dienst, voor de onderhoorigheden van toepassing wordt gemaakt.

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden,

Overwegende dat er op de onderhoorigheden geene verordeningen bestaan, waarby strafbepalingen tegen niet naleving der verpligtingen by huur van dienst, worden vastgesteld.

Den Kolonialen Raad gehoord.

Brengt ter kennis van het algemeen.

Eenig Artikel.

De Notificatie van dit Bestuur dd. 31 Mei dj. (Publicatie-Blad van dit jaar No. 12), houdende strafbepalingen tegen niet naleving der verpligtingen by huur van dienst, wordt hierby voor de onderhoorigheden van toepassing verklaard, met bepaling, dat waar in gemelde Notificatie van den *Districts-Commissaris* gesproken wordt, zulks voor *Bonaire, Aruba* en *Saba* betrekking heeft op de Gezaghebbers en voor *St. Martin N. G.*, op den ambtenaar, belast met de uitoefening der functien van Districts-Commissaris.

En zal deze in het Publicatie-Blad opgenomen en met de hierin vermelde Notificatie dd. 31 Mei dj. (P. B. No. 12) op de onderhoorigheden op de gebruikelyke wyze worden afgekondigd.

Aldus gearresteerd op *Curaçao* den 31 July 1865.

J. D. CROL.

De Hoofd Commis belast met de functien van den Kolonialen Secretaris,
W. B. MELLINK.

Uit het Algemeen Handelsblad.

BHOÖTAN.—Tot nog toe heeft Bhoötan weinig van zich doen spreken, hetgeen ditmaal niet zeggen wil dat het daarom te beter of te gelukkiger is. Wanneer men Bengalen verlaat in eene noordelyke rigting van het Himalaya-gebergte, stuit men weldra op ondoordringbare wouden, door moerassen en riviertjes van geringe strooming doorsneden. Aan het einde dezer ongezonde streken begint de eerste helling van het Himalaya-gebergte. Dan ziet men niets meer dan diepe en smalle bergpassen, valleijen als het ware op elkander gestapeld en door moeijelyke, smalle paden onderling verbonden; naar gelang men de berghoogten beklimt, wordt het klimaat strenger en de grond minder vruchtbaar. Deze bergstreken noemt men Bhoötan; zy worden bewoond door een woest en oorlogzuchtig volk, dat ter naauwernood datgene verbouwt, wat het voor zyn onderhoud noodig heeft, en langen tyd uitsluitend leefde van de opbrengst der strooptogten, welke het ondernam.

Bhoötan is dan ook op juist gelyken afstand van twee der rykste landen ter wereld gelegen: Neder-Bengalen en Assam, beide door een vredelievend, onverschillig en verwyfd volk bewoond. De stammen van Bhoötan waren er aan gewoon geraakt beurtelings hunne regter- en linker-naburen te plunderen, hen in slaverny te voeren of op rantsoen te stellen. Toen de Engelschen zich van Bengalen meester maakten, dachten zy er niet aan hunne heerschappy over de onvruchtbare en ongezonde streken van Bhoötan uit te breiden, hoewel slechts op een betrekkelyk geringen afstand van Calcutta gelegen; zy vergenoegden zich daarmede aan deze onrustige stammen elken inval in Bengalen te verbieden. Tot dat einde werd in 1774 een verdrag gesloten, en de snelle ontwikkeling van de Engelsche magt in Indie benam den Chefs van Bhoötan allen lust, om de eenmaal gesloten overeenkomsten niet na te leven. Er was dus geene sprake meer van dat kleine land, waarvan de naam slechts werd uitgesproken by gelegenheid der verhalen van de onverschrokken reizigers, die het Himalaya-gebergte zochten om te trekken, om aan den handel een weg naar de Zuidelyke provincien van China te openen, toen de Engelschen by hunne bezittingen de provincie Assam inlyfden.

Deze provincie werd, uithoofde van de bewonerenswaardige vruchtbaarheid van haren grond en hare rykdommen van allerlei aard, binnen weinige jaren een der kostbaarste wingewesten van de Britsche kroon. De cultuur van de indigo, maar inzonderheid die van de thee, verkreeg er eene onbegrypelyke uitbreiding en ook de katoen slaagde er volkomen. Assam werd dus het middenpunt van een bloeijenden handel en de eenige belemmering voor den vooruitgang van het land bestond in de herhaalde invallen der stammen van Bhoötan. Alvorens tot krachtsontwikkeling tegen de plunderaars over te gaan, wilde het Engelsch-Indisch gouvernement beproeven, wat het door overreding zou kunnen uitwerken.

Met dat doel zond het, byna twee jaar geleden, een gezantschap naar Bhoötan, aan het hoofd waarvan het een der burgerlyke ambtenaren, den Heer Ashley Eden, plaatste, daar het geen vertrouwen stelde in een militair zendeling, die overal redenen van strategisch belang zou ontdekt hebben, om nieuwe inlyvingen te kunnen voorslaan.

Zonder belemmering bereikte de Heer Eden het hoofd van Bhoötan; met geestdrift werden de door hem medegebragte geschenken ontvangen; maar de zaken namen eene andere gedaante aan, toen hy het doel zyner zending bekend maakte en zich op het verdrag van 1774 beriep, om de inwoners van Bhoötan elken plundertogt in het ryk van Assam te verbieden. De bergbewoners schreeuwden luide over onregtvaardigheid en misbruik van magt. Zy hadden zich verbonden om nooit de Engelsche bezittingen te plunderen en strikt hun woord gehouden; maar terwyl zy Bengalen opgaven, behielden zy Assam, ten koste waarvan zy konden leven. Indien nu de Engelschen zich ook van Assam meester maakten, op welke wyze zouden dan de bewoners van Bhoötan zich kosteloos van ryst, suiker, thee en slaven voorzien? Elk zyn deel en zyn buit, of anders gezegd: leven en laten leven; aan Engeland: Bengalen; aan de lieden van Bhoötan: Assam. Ziedaar op welke wyze men met elkander in vrede kon leven en ten koste zyner buren. Wel verre van een der voorstellen, welke de Heer Eden hun voorsloeg, aan te nemen, wilden zy dezen dwingen hunnen billyken eischen te voldoen. Zy hielden zich voor verongelykt en beduidden hem dat hy een verdrag moest teekenen, waarby Engeland van alle regt op Assam afzag en het in eigendom afstond aan zyne trouwe bondgenooten van Bhoötan. Indien de Heer Eden weigerde deze overeenkomst te teekenen, zou hy en zyn geheele gezantschap worden omgebragt. De Heer Eden achtte het overbodig dergelyke drangredenen te wederleggen; by onderteekende alles wat men verlangde en het Engelsche gezantschap kwam, na eene afwezigheid van zes maanden, te Calcutta terug.

Het is byna overbodig te melden, dat de gouverneur-generaal sir J. Lawrence geene de minste waarde hechtte aan een verdrag, onder dergelyke omstandigheden gesloten. Zoo spoedig mogelyk organiseerde hy eene expeditie, om deze onverbeterlyke plunderaars tot reden te brengen. Het Indische gouvernement zag er van af om met de bewoners van Bhoötan te onderhandelen; van den anderen kant heeft het verslag, door den Heer Eden en zyne medgezellen van hunne reis gegeven, van den bodem en de groote bezwaren, welke de inbezitname van dit land oplevert, doen afzien van het denkbeeld om het geheel te veroveren. Men is dus voornemens wegen door de vlakten aan te leggen, de laag gelegene valleijen en de bergpassen te bezetten en aan de Engelsche heerschappy te onderwerpen, aan de bewoners van Bhoötan elken weg naar Bengalen en Assam te versperren en hen in hunne bergen op te sluiten.

Niettegenstaande de groote moeijelykheden aan de onderneming verbonden heeft het begin van uitvoering onder gelukkige voorteekenen plaats gehad, daar de voornaamste sterkte van Bhoötan spoedig in handen der Engelschen is gevallen en volgens de laatstelyk ontvangene berigten, deze ook op andere punten zulke belangryke voordeelen hebben behaald, dat men weldra de geheele onderwerping van Bhoötan mag te gemoet zien.

DE LAATSTE TASMANIERS. Voor eenigen tyd hield de gouverneur van Tasmanie groote receptie in zyn paleis te Hobarttown. Onder de gasten, die aldaar vergaderd waren, bevonden zich eenige zeer opmerkelyke personen, namelyk de laatste Tasmaniers, of met andere woorden de laatste mannelyke afstammelingen der oorspronkelyke bewoners van Van Diemensland. Zy waren vier in getal en vormden de eenige levende mannelyke vertegenwoordigers van een oorspronkelyk zeer talryken volksstam, welke voor eene halve eeuw nog sterk en magtig was. De donkerkleurige stam heeft men te gronde zien gaan door oorzaken, die het feit nog beklagenswaardiger hebben doen worden, dan het op zich zelf genomen reeds is.

Van het oogenblik dat Van Diemensland voor de beschaving werd geopend, heeft men de bevolking des lands zien afnemen. De blanken hebben zich op het eiland nedergezet, en in plaats van door leer en voorbeeld nut te stichten en den donkerkleurigen natuurgenoot te verheffen, hebben zy hem niets van hunne meerdere beschaving en kennis medegedeeld; de oorspronkelyke bewoners zyn op denzelfden trap van dierlykheid blyven staan, maar hun aantal is met den dag verminderd.

In het begin dezer eeuw, omstreeks het jaar 1810, was het aantal der oorspronkelyke bewoners ongeveer 4 a 5000, naar het gevoelen van personen met den toestand des eilands destyds vry goed bekend. Anderen daarentegen, die het eiland in verschillende rigtingen herhaaldelyk hadden doorkruist en er langen tyd hadden doorgebragt, beweerden dat die raming veel te laag was en dat de bevolking minstens op 7000 personen moest worden geschat.—Hoedanig dit ook moge zyn, zeker is het dat Engeland eene zware schuld heeft af te doen, welke geboet zal worden, maar hoewel het gepleegde geweld zyn wreker zal vinden, is het niet mogelyk dat het hersteld wordt, want de slagtoffers daarvan zyn voor lang uit het ryk der levenden verdwenen. Hoedanig die treurige gebeurtenis is te weeg gebragt, daaromtrent lezen wy in den *Hobarttown Mercury* in het kort het volgende verhaal.

De oorspronkelyke bewoners van Van Diemensland (waaraan men in lateren tyd de benaming van Tasmanie heeft gegeven, ten einde de heugenis weg te nemen, dat die eilanden eenmaal eene kolonie voor gedeporteerden, misdadigers van de ergste soort, is geweest) waren zeer vreedzaam; onderling leefden zy voortdurend in rust en nooit is het gebeurd, dat zy een blanke eenig leed hebben toegevoegd.

Dit alles beschermde hen niet tegen den euvelmoed der Engelsche kolonisten. Deze nam derwyze toe, dat ten jare 1810 door den gouverneur Collins eene ordonnantie werd uitgevaardigd, waarby de gestrengste straffen werden bedreigd tegen allen, die uit moedwil een inboorling verminkten of doodden. Hoedanig deze bepalingen werden nageleefd, kan hieruit blyken, dat het weldra gelyk vroeger als een aangenaam tydverdryf werd beschouwd kleine knapen en meisjes op te vangen en die ongelukkige schepsels neus of ooren af te snyden of hen op eenige andere en nog gruwzamer wyze te verminken; kwamen sommige dier eerbare kolonisten op hunne wandeling, onder

het genot van hun pypje, een kleinen knaap op den weg tegen, dan maakten zy er een spel van, hem de vingers van eene of van beide handen af te kappen, om die als pypenstoppers te bezigen. Nog nam het kwaad hand over hand toe, zoodat men eindelyk op het zien van een inboorling het geweer of de buks op hem aanlegde, als ware hy een stuk wild of bloot eene schyf ter oefening in het behandelen van het vuurwapen; men schoot den ongelukkigen man of vrouw neder en daarmede was de zaak uit. Was hy zwaar gewond, dan liet men het slagtoffer van den toomeloozen euvelmoed aan zyn lot over, zonder dat men zich deswege in het minst bekommerde. Het gevolg hiervan was, dat de gouverneur Collins de wet in al hare gestrengheid begon toe te passen, ten gevolge waarvan het kwaad aanmerkelyk werd beteugeld.

Ten jare 1815, onder het gouverneurschap van den Heer Davey, stonden de zaken weder op den vorigen kwaden voet. Destyds was het eene zeer alledaagsche gebeurtenis een inboorling, zonder eenige aanleidende oorzaak hoegenaamd, als een dollen hond neer te schieten, de vrouwen weg te rooven, die te schenden en op het gruwzaamst te mishandelen. Nadat de Heer Davey was vervangen door den gouverneur Arthur werd de toestand der inboorlingen nog ellendiger, want niets beschermde hen tegen de ruwste en dierlykste gewelddadigheden. Maar zoo zachtaardig als zy in der tyd waren geweest, zoo gedwee als zy vroeger het schuldelooze hoofd hadden gebogen voor den wreedaardigen vervolger, even wraakgierig en bloeddorstig betoonden zy zich van dien tyd jegens hunne hardnekkige vervolgers. Voor het vergoten bloed werd bloed geplengd; de wraak sliep of rustte geen enkel oogenblik en van beide zyden scheen men op niets anders bedacht dan om elkander te vernielen.

Met het doel om met een enkelen slag aan dien toestand een einde te maken, beraamde de gouverneur Arthur het plan om al de wilden met geweld van wapenen ten onder te brengen. Hy verzamelde een leger van 5000 man, en trok daarmede tegen de inboorlingen op, die ten getale van 1500 a 2000 man by het schiereiland waren gelegerd. De campagne mislukte ten eenen male, niet doordien de vyand, dien men op eene listige wyze met groote magt wilde overvallen, zich zoo dapper verdedigde, dat men voor hem moest vlugten, maar door desertie der blanken, welke binnen weinige dagen het leger tot op een klein hoopje gewapenden deed versmelten. Het einde van den veldtogt was: de gevangenneming van twee inboorlingen en het kwetsen van een blanke.

Met dezen belagchelyken afloop van den verrukkelyken toeleg liet men het plan echter niet varen, om den laatsten vertegenwoordiger der oorspronkelyke bewoners van Tasmanie, zoo mogelyk, van den aardbodem te doen verdwynen. Men poogde nu afzonderlyke personen of kleine troepjes magtig te worden, in welk opzigt men beter slaagde. Die men door list of geweld in handen kreeg, werden naar Flinders-eiland overgebragt, waar zy aan hun lot werden overgelaten. Van tyd tot tyd liet zich wel eene stem hooren ter gunste van de ongelukkige bewoners van Tasmanie, maar er geschiedde niets om hun lot te verbeteren en zoo werden schier allen, die ziekte of ellende van elken aard niet ten grave had gesleept, van 1835 tot 1845 naar het kleine Flinders-eiland overgevoerd, waar zy spoedig, ja met schier ongelooflyke snelheid in aantal afnamen. Dat eiland is het graf geworden van den stam der Tasmaniers; men had dit vooraf duidelyk voorzien en de uitkomst heeft de schrikkelyke waarheid er van aangetoond.

Dat de eerste blanke bewoners van Van Diemensland, in massa genomen, geen gunstigen invloed op de beschaving der oorspronkelyke bewoners van het eiland hebben uitgeoefend, dat was insgelyks te voorzien. Gedeporteerden, misdadigers van de ergste soort, waren daartoe niet in staat, toen het eiland meerendeels door die veroordeelden was bewoond. Maar de overige blanken onder de nieuwe bevolking, de civile en militaire overheden, ambtenaren en andere beschaafde Christenen onder hen, zy hadden een geheel verschillenden weg ten dezen opzigte behooren in te slaan. Op hen rust deswege eene zware, zeer zware verantwoordelykheid, want zy zyn de oorzaak, dat een talryke menschenstam, die in hunne onmiddelyke nabyheid stil en vreedzaam woonde, als het schadelykst gedierte is vervolgd, als een wilde stam van de aarde is verdelgd, zonder dat eene enkele poging is gedaan, om den natuurgenoot inderdaad tot een mensch te maken.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

BY Gouvernements beschikking van den 2 dezer No. 462, is, onder nadere goedkeuring des Konings, aan den maréchaussée 1e. klasse by de brigade alhier *C. Laukien*, een eervol ontslag als zoodanig verleend.

De Hoofd Commis belast met de functien van den Kolonialen Secretaris,
W. B. MELLINK.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

BY Gouvernements beschikking van heden No. 467, is de militair *W. N. Dijjeer*, tydelyk als maréchaussée 2e. klasse by de brigade alhier gedetacheerd.

De Hoofd Commis belast met de functien van den Kolonialen Secretaris,
W. B. MELLINK.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Hoofd Commis belast met de functien van den Kolonialen Secretaris,
W. B. MELLINK.

Administratie van Financien.

Publieke Inschryving.

BY het Gouvernement dezer kolonie benoodigd zynde het volgende, leverbaar aan 'sLands Magazyn alhier, als:

p. m. 500 *Ellen Creas of ander geschikt linnen* tot het aanmaken van kleedingstukken voor het Hospitaal,

zoo zal de leverancie daarvan worden verleend aan degenen, die voor het Gouvernement aannemelyke aanbiedingen zullen doen by besloten biljetten van inschryving, welke op *Dingsdag, den 8 dezer*, tot en met het vallen van het middagschot, ter bovengemelde Administratie kunnen worden ingezonden.

De belanghebbenden worden verzocht om de monsters in te leveren in 'sLands Magazyn binnen het fort Amsterdam en by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

HET vertrek der Pakket is bepaald op Maandag, den 7 dezer; de brievenzakken voor Europa en St. Thomas zullen op dien dag des namiddags om 2 ure gesloten worden.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

De Commis belast met de Post-directie,
J. F. QUAST Pz.

TER verzending naar Nederland per de nederlandsche brik SANTA ROSA, wordt ter Postery alhier een brievenzak opgemaakt, welke op Woensdag, den 9 dezer, des namiddags om één ure, zal gesloten worden.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

De Commis belast met de Post-directie,
J. F. QUAST Pz.

Lyst van de ter Postery liggende brieven, aangebragt in de laatste acht dagen.

Estevan Aruca.	Danl. C. Henriquez & Son.
Brandao hermanos.	Hermann Henriquez & Co. 2.
Margarita Bautista.	Luis Kip.
David S. Capriles.	José Ma. Larrasabal.
Samuel Curiel.	Guillermo Leiva.
R. Durandegui.	Martin Lacre.
Lamberto Da Costa Gomes.	Barbolina Lofre.
S. & B. de Casseres.	J. J. Naar.
E. A. de Lima 2.	Frederico Neuman.
Jacobo de Pol.	Manuel Peres 2.
Ramon Durandegui 2.	Paulina Pontilius.
Selly Jetus veyuda de Fessel.	Bernardo Rodriguez.
Edwards Henriquez & Co. 2.	Jeudah Senior.
Petronila Siluidra Escos.	J. J. Senior & Co.
Pancho Guaira.	Leonardo Sebrum.
Julian Henriquez.	J. Hm. Senior 2.
	Ramon Vilaro.
	Anna Woux.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

De Commis belast met de Post-directie,
J. F. QUAST Pz.

TE HUUR

HET HUIS No. 128, PANCHIS-PRETO, of Pietermaai. Te bevragen by M. DE MARCHENA JR. in zyn woonhuis op Pietermaai No. 175.

Agencia Consular de España.

ESTA Agencia ha transladado su oficina al muelle de la Otrabanda Casa No. 231 y con tal motivo variado sus horas de despacho, que desde la fecha seran de 9 á 11 de la mañana y 2 á 4 de la tarde, esceptuando los casos estraordinarios.

Curaçao 4 de Agosto 1865.
A. C.
JUAN EVERTSZ.

Agencia Fiscal y Confidencial de la República Dominicana.

EL abajo firmado Agente Fiscal y Confidencial de la República Dominicana en esta Isla, participa al comercio de esta plaza y à los Sres. Capitanes de buques, que tiene establecida su oficina en la casa de su morada, Astillero de la Sra. Viuda ANA MATTEY.

Curaçao 4 de Agosto 1865.
DAVID LEON HIJO.

. *GETROUWD.*

J. F. K. VAN EPS
EN
C. H. H. L. PERRET GENTIL.

Curaçao den 2 Augustus 1865.

Kennisgeving aan vrienden en bekenden.

BEVALLEN op Maandag, den 31sten Julyjl., voorspoedig van een Zoon, J. C. C. VOOGD, echtgenoot van
H. A. S. TATIUS MULLER.

Curaçao den 4 Augustus 1865.

Kennisgeving aan vrienden en bekenden.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 5 Augustus 1865.
Bestuurder de Heer G. J. R. de Lima.
Commissarissen de Heeren N. Rojer en Mr. A. M. de Rouville.

TEATRO.

EL Jueves 3 del corriente há tenido lugar ante una numerosa y escojida concurrencia, el beneficio del tenor de la compañia lírica española Sor. COSTA. La obra representada "El Juramento" es verdaderamente de un mérito estraordinario tanto por su argumento lleno de escenas sublimes en que se suceden la jenerosidad triunfante con el deber y la virtud, cuanto por su bellisima música patética al pár de alegre y festiva. Los artistas todos estaban inspirados; pues cantaron y declamaron sus respectivos papeles con entera perfeccion. A nuestro entender, quisieron unir su accion á la de la distinguida concurrencia que coronaba todas las localidades del coliseo en obsequio del simpático beneficiado. La Sora. Muñoz de Blen cantó con tal gusto y sentimiento, que más de una vez el público la aplaudió con frenesí; en la parte dramática, se colocó á una altura distinguida cual siempre acostumbra en su categoria de primera actriz. El Sor. Costa aun que cantaba la parte de baritono, y estaba por lo tanto fuera de su esfera artistica, cantó con gusto, y sumo sentimiento. En lo dramático tubo tambien el afortunado tenor momentos felicisimos, en que no le fueron escaseados sus oportunas recompensas. Quisieramos estender este artículo, para hablar con la misma propiedad de cada uno de los artistas en particular, que tomaron parte en esta interesante funcion; pero la falta de espacio, no nos lo permite, así diremos únicamente que el Sor. Blen, magnifico como de costumbre. No menos el Sor. Muñoz que tenia á su cargo un simpático papel, que desempeño con entera maestria, compartiendo las ovaciones tributadas á los demas artistas. Asi mismo la Sora. Amalia Muñoz, que estubo interesantísima. El Sor. Torroella, que desempeñaba un dificil papel, cumplió y llenó su cometido. Los coros, y la orquesta perfectamente.

Para el Domingo, se anuncia como 4a. funcion del 2o. y último abono, la gran obra de maquinaria en 5 actos "LA PLEGARIA DE LOS NAUFRAGOS." Sabemos que el público se dispone para asistir á una funcion que como drama de maquinaria y gran aparato, ha logrado gran esito en todos los teatros. La Compañia *Blen* nos abandonará en breve segun sabemos. Al teatro pues, á disfrutar de las pocas y últimas representaciones que ya nos ofrecerá esta compañia que al separarse, deja entre nosotros gratisimos recuerdos de afecto y simpatia.

Curaçao Agosto 4 de 1865.
A. E.

ALGEMEENE Vergadering van de leden der Spaar- en Beleenbank op Woensdag, den 9 dezer, 's avonds te 7 ure, in de bovenzaal van het INTERNATIONAL HOTEL.

Curaçao den 4 Augustus 1865.
Namens het Bestuur,
De Secretaris,
A. J. PYPERS.

DE ondergeteekende is verhuisd naar Scharlo, huis No. 22 A.

Curaçao den 1 Augustus 1865.
W. M. BENNEBROEK GRAVENHORST.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht. dagen.

INGEKLAARD.—*July.*

27 ven. schr. Mara, Fernandez, Maracaibo.
„ bark Felicidad, Wefer, Pto. Cabello.
28 sp. schr. Esmeralda, Gomez, La Guayra.
ned. bark Maria, Boekhout, Bonaire.
29 „ schr. Sarah, Iribadi, Vera Cruz.
ven. bark Virginia, Alvarez, Cumarebo.
ned. schr. Gold Hunter, Boom, Azua.
31 „ „ Antonia, Lopez, Vela de Coro.
„ „ Telegrafo, Quast, La Guayra.
„ „ La India, de Jongh, Aruba.

Augustus.

1 „ „ Leonor, Leyba, St. Thomas.
2 ven. „ Henriqueta, Pardo, Cumarebo.
„ bark Rafaelita, Soto, Cumarebo.
ned. schr. Esperanza, van Grieken, Bonaire.
eng. „ SeamansPride, Hassell, St. Thomas.
3 ned. bark Dina, Arnoldus, Bonaire.
„ schr. Carmelita, van Grieken, Maracaibo.
4 „ „ Paq. de La Vela, Lopez, Cumarebo.
„ „ Vos, Vos, Pto. Cabello.

UITGEKLAARD.—*July.*

28 ven. fal. San Celestino, Bacareza.
29 ned. bark Juta, Boom.
„ „ Jane, Vermeulen.
am. schr. brik Forest State, Shirte.
ned. „ Henriette, Montanus.
„ topz. schr. Helena, Jandroep.
31 „ schr. Telegrafo, Quast.
sp. schr. Manuela, Nie.
ven. bark Manuelita, Reyes.

Augustus

1 ned. „ Elvira, Thodé.
ven. „ Felicidad, Wever.
„ „ Virginia, Alvarez.
2 ned. schr. Antonia, Lopez.
sp. „ Azuana, Santiago.
ned. „ Anna, Ulder.
3 ven. „ Isabel, Clark.
„ „ Henriqueta, Pardo.
4 „ „ Paq. de La Vela, Lopez.
ned. bark Maria, Boekhout.
„ schr. Amalia, Paula.

AANGEKOMEN: Gisteren, van Hamburg, de Deensche Schoenerbrik MARIQUINHA, kapitein CLAUSSEN;

— van Pto. Cabello, het Stoomschip van de "West India & Pacific Steamship Company" ADA WILSON, kapitein SEVILL.

VERTROKKEN: Vrydag, den 28 July, de Nederlandsche brik COMPACT GOEDE TROUW, kapitein DE VRIES.

— den 1 dezer, naar Suriname, de nederlandsche schoener HENRIETTE, kapitein MONTANUS, en als passagiers de Heer S. VAN DISSEL, benoemd Predikant by de Hervormde gemeente te Paramaribo, ZynEd. Echtgenoot, vier kinderen en eene bediende, en de Heer C. F. A. MOORREES, Officier van Gezondheid tweede klasse by het garnizoen in Suriname.

Verleden Zondag, den 30 July, heeft Ds. G. J. SIMONS een aanvang gemaakt met zyne Evangelie bediening by de Vereenigde Protestantsche gemeente op dit eiland en tot grondslag zyner leerrede genomen de woorden uit den Algemeenen brief van Apostel Jacobus Hoofdstuk I. vs. 27.—"*De zuivere en onbevlekte godsdienst voor God en den Vader is deze: weezen en weduwen bezoeken in hunne verdrukking, en zich zelven onbesmet bewaren van de wereld.*"

In den loop der week zyn alhier vaartuigen van St. Thomas aangekomen en by die gelegenheid heeft men berigten van Nieuw York tot de eerste dagen van July ontvangen. Naar men verneemt zyn vier personen wegens medepligtigheid aan den moord van President Lincoln en den moordaanslag op den Heer Seward ter dood veroordeeld en opgehangen, namelyk de moeder van Suratt, Harold, Payne en Asserot.

— In Amsterdam heeft zich, onder voorzitting van den heer Joan Muller, eene vereeniging gevestigd, met het doel om gelden te verzamelen tot stichting van een fonds, ten behoeve van den heer Matthew Fontaine Maury, aan wiens genie men een nieuw vak der wetenschap verschuldigd is, te weten, de kennis der gesteldheid van de zee en de ontdekking der wetten, welke de winden en stroomen der zee beheerschen, en die daarmede zulke belangryke diensten aan de zeevaart heeft bewezen.

— Te Shoeburyness hebben op den 21 Juny, in tegenwoordigheid van den hertog van Somerset, de lords der admiraliteit, den prins van Joinville, den graaf van Parys, den hertog van Chartres en verschillende andere voorname personen de proefnemingen plaats gehad om de kracht der nieuwe door het gouvernement voorgestelde pantserschepen tegen de 300 ponders Armstrong-kanonnen waar te nemen. Die nieuwe pantserschepen zullen gebouwd worden naar hetzelfde plan van de Bellerophon, wat de algemeene oppervlakte der scheepszyde betreft, met dat verschil evenwel, dat zy boven en beneden de waterlyn versterkt zullen worden door een dikke laag metaal, die hen langs de geheele lengte onkwetsbaar maakt. De gewone oppervlakte van de scheepszyde zal voorts bekleed worden met yzeren platen van 6 duim dikte, doch 2½ voet boven en 2 voet onder de waterlyn zullen die platen niet minder dan 9 duim dik zyn, terwyl zy voorts 4 voet beneden den gordel onder de waterlyn 8 duim dik zullen zyn, zoodat het totaal van de yzeren bekleeding 6 voet 6 duim is, terwyl het tot nu toe slechts 5 voet was. De yzeren platen worden daarby nog versterkt door geslagen yzeren balken, zoodat men berekent, dat die nieuwe schepen tweemaal zoo sterk zullen zyn als de vroegere.

De proefnemingen, die den geheelen dag duurden, vingen aan met een stalen kogel van 220 pond op eene lading van 40 pond buskruid, en werden trapsgewyze vermeerderd, tot dat men eindelyk een stalen kogel van 300 pond met 60 pond buskruid loste. Het resultaat met al de verschillende kogels kwam meest op hetzelfde neder, namelyk dat de yzeren platen altyd door de kogels gebogen en somtyds geheel doorboord werden, terwyl het achterschut geheel onbeschadigd bleef. Het resultaat was dus ten gunste van de schyf, doch het was het gevoelen van bevoegde autoriteiten dat, wanneer men in plaats van 300 pond de 600 ponders had gebruikt, het tegendeel zou hebben plaats gehad. Binnen kort zal, naar men zegt, dan ook de proef met den 600 ponder van Blakeley (de eenige van dat kaliber die het gouvernement bezit) worden genomen, en men is nieuwsgierig daarvan het resultaat te leeren kennen.

— In de arsenalen van de Engelsche marine worden op dit oogenblik merkwaardige proeven genomen met petroleum. Men zoekt namelyk naar een middel, om zich aan boord van stoombooten op geschikte wyze van deze stof te kunnen bedienen, met terzydestelling van de tot hiertoe onontbeerlyke steenkolen. De te overwinnen zwarigheden zyn voornamelyk twee in getal. De eene moeijelykheid is het aanwenden van een vocht als brandstof by de somtyds heftige bewegingen en schokken, waaraan zeevarende schepen onderworpen zyn. Ten andere komt het er op aan, het verbruik der nieuwe brandstoffen volkomen evenredig te maken aan de behoefte, en het gevaar van ontploffingen geheel en al te boven te komen.

— Het centraal uitvoerend kommitee van de kommissie tot ondersteuning der spinners en wevers in Lancashire heeft zyne werkzaamheden onbepaald verdaagd, daar de katoennood ten einde is.

— De keizer van Rusland heeft de villa te Nizza, waarop zyn zoon gestorven is, alsmede de vier overige villa's, waarop het russische hof gedurende den winter vertoefd heeft, voor twee millioen frs. gekocht.

— Op voorstel van den Koning van Griekenland zal te Missolunghi een gedenkteeken worden opgerigt ter eere van lord Byron, die in 1824 aldaar overleed.

— O'Donnell heeft in zyn programma het volgende gezegd met betrekking tot de erkenning van Italië: "Een ernstige kwestie is de italiaansche kwestie. De regering gelooft, dat het oogenblik gekomen is, om, met betrekking tot die kwestie, een besluit te nemen. Zy meent dat het, zonder de belangen van het catholicisme te krenken, gemakkelyk zal vallen een besluit te nemen overeenstemmende met de begrippen en belangen van Spanje, beschouwd als europesche en constitutioneel bestuurde natie. Nog heeft de regering verklaard, dat het land groote hulpbronnen tot zyne ontwikkeling bezit in de geestelyke goederen, en zy daarom met de meest mogelyke energie de desamortisatie zal voortzetten. De opbrengst zal in de eerste plaats dienen tot bekostiging van openbare werken. Aan het slot van zyn programma zegt het kabinet: "De regering verzekert, dat zy niet voor de openbare orde vreest; dat zy de middelen meent te hebben, om die te verzekeren, en dat zy, tot handhaving der wet, zich slechts van streng wettige maatregelen zal bedienen."

— De gemeenteraad van Florence heeft met eene te Londen gevestigde Engelsche maatschappy over den aankoop van yzeren en houten huizen onderhandeld, die duizend kamers moeten bevatten, en die vóór den 1 Nov. gereed zullen zyn.

— De vrienden van generaal Grant in Philadelphia hebben hem een nieuw gemeubeld huis ten geschenke gegeven. Met den stelligsten nadruk had hy begeerd, dat er geene plegtige ontvangst zou geschieden, en by het landen van den generaal aan Walnickstreet-wharf wisten, behalve de commissie, geen twintig personen van zyne komst. Zyn gansche staf bestond in zyne vrouw, drie kinderen, eene meid en luit.-kolonel Parker, een Indiaan, die den generaal sedert den aanvang van den veldtogt vergezeld heeft. Alvorens eenige oploop den tyd had gehad, om zich te verzamelen, was de generaal reeds binnenshuis, waar hem met eene toespraak de eigendomsbewyzen van het huis, dat met zyne meubelen ongeveer honderdvyftig duizend gulden heeft gekost, werden aangeboden.

— Belangryk is de volgende maatregel, door generaal Grant genomen. Dagelyks worden 8000 man uit de dienst ontslagen en de meesten hunner hebben maanden soldy te ontvangen. Om nu te voorkomen, dat die geldsommen terstond in handen van kroeg- en bordeelhouders overgaan is bevolen, dat waar en zoolang die gelden worden uitgekeerd, alle plaatsen, waar sterke dranken verkocht worden, moeten gesloten zyn, terwyl heimelyke verkoop by ontdekking met zware boete wordt gestraft.

— De Heer C. F. Luders, een der docenten aan het Johanneum te Hamburg, die zich door vele geschriften een welverdienden roem verwierf, heeft onlangs een critisch onderzoek in het licht gegeven betreffende den kolossus van Rhodus, bekend als een der zeven wonderen van de oudheid. Het blykt, dat bedoeld beeld heeft gehad eene tamelyke grootte en dat het ter eere van Apollo naby de haven was opgerigt. Al hetgeen verder omtrent de byzondere stelling, vormen, enz., van dien kolossus is verhaald, behoort tot het gebied der verdichting en heeft zyn ontstaan te danken aan de dwaze verhalen door middeneeuwsche schryvers verbreid.

— De koning van Dahomey, berucht door zyne menschenoffers, lydt sedert kort aan eene oogziekte, die hem voor het oogenblik van het gezigt heeft beroofd. Hy herinnerde zich dat zyn vader, koning Guero, blind geworden, na eene langdurige behandeling genezen was door een europeschen arts, en gelastte dus zyn eersten minister een vertrouwd persoon op te sporen. Deze "vertrouwde persoon" gevonden zynde, werd in 'skonings tegenwoordigheid gebragt, de vorst gaf hem zyne bevelen en liet hem daarna het hoofd afhouwen, opdat hy (de onthoofde) zich naar de andere wereld zou kunnen begeven tot den overledenen koning, om dezen, namens zyn blinden zoon, te raadplegen. Eenige dagen te voren had hy honderd gevangenen het hoofd voor de voeten doen leggen, om den boozen geest te bezweren, die, naar zyn vast geloof, hem de koorts had gezonden en ze niet van hem afneemt.

— Voor de regtbank te Ryssel is onlangs eene zonderlinge zaak behandeld. Een koopman in porcelein, de heer Moenstack, bemerkte dat zyne zaken met den dag achteruitgingen, en begreep dat het zaak was om zich uit de voeten te maken met hetgeen hy nog bezat. Hy begaf zich over de grenzen, aan zyne vrouw en zyn bediende opdragende om in het geheim alles te verkoopen wat hy in verschillende depôts had. Zyne vrouw zou dan de tyding ontvangen, dat hy gestorven was in een duel op Belgisch grondgebied; zy moest missen voor hem laten lezen, den rouw aannemen en de schuldeischers byeenroepen en daarna zich by hem voegen. Aan het grootste gedeelte van die afspraak werd voldaan.—De schuldeischers lieten de magazynen van Moenstack verzegelen; de mis werd gelezen, de rouw aangenomen en de gewaande weduwe vertrok met het geld, dat zy door den heimelyken verkoop van het porcelein had verkregen. In plaats echter van haar man op te zoeken, ging zy met den bediende een pleizierreisje doen. De echtgenoot, die zyne vrouw niet zag opdagen, schreef en seinde, maar vruchteloos: de weduwe nam hare positie in ernst op. Eindelyk diende hy eene klagt in by de justitie, maar deze, die thans ook de nadere byzonderheden leerde kennen, veroordeelde het echtpaar tot zes maanden gevangenisstraf en den bediende, wegens recidive, tot twee jaar.

— Te Lubeck is de raadsheer Dittmers met zyn geheele gezin, zeven personen, vergiftigd door het gebruik van een gerookten doch niet gebraden of gekookt ham, waarin trichines waren doorgedrongen; vier menschen waren reeds aan de gevolgen bezweken.

GEMENGDE BERIGTEN.

— In de zitting van het Huis der Lords is onlangs weder gesproken over de zaak der in Abyssinië gevangen zittende Engelschen.— Uit de rede van den graaf Russell bleek dat het Engelsche gouvernement alles wil doen om aan die lieden de vryheid terug te geven, maar dat het met de zaak verlegen is. Wierd eene gewapende expeditie derwaarts gezonden, zeide lord Russell, dan zou zy vry sterk moeten zyn en met een moorddadig klimaat te worstelen hebben, en wierd er een Engelsch gezantschap naar Abyssinië gezonden, dan zou de vorst Theodorus hetzelve welligt gevangen zetten, ten einde van Engeland bystand in den burgeroorlog af te persen.

— Onder de thans openbaar gemaakte correspondentien, welke de Engelsche regering met Koning Theodorus van Abyssinië, in verband met de zaak der Engelsche gevangenen gewisseld heeft, is een brief, dien de Engelsche dagbladen als een staaltje van zyn diplomatieken styl mededeelen. Dit stuk, niet gedateerd, maar den 12 Febr. 1863 te Londen ontvangen, luidt als volgt: "In den naam des Vaders, des Zoons, en des Heiligen Geestes. In den naam des Eeuwigen Gods en der Heilige Drieëenheid. Theodorus van Ethiopie aan Hare Majesteit Victoria, Koningin van Engeland. Ik hoop dat Uwe Majesteit eene goede gezondheid geniet. Door Gods magt ben ik nog wel. Omdat myn vader zyn Schepper had vergeten, is zyn ryksgebied in de handen der Gallas en Turken overgeleverd. Maar God heeft my moed ingegeven en Hy heeft my uit het stof opgeheven en bragt het ryk weder onder myne heerschappy. Hy schonk my de magt en stelde my in rang en stand om myn vader op te volgen. Door Zyne magt joeg ik de Gallas het land uit. Maar tot de Turken zei ik dat zy het land myner voorvaderen moesten verlaten. Zy hebben dat geweigerd. Ik ga nu er op uit om tegen hen te vechten. De Heer Plowden en myn overleden opper-kamerheer Bell (een Engelschman) plagten my te zeggen, dat er eene groote Christelyke Koningin was, die alle Christenen lief had. Als zy dan tot my zeiden deze woorden: Wy kunnen haar met u bekend maken en vriendschap tusschen u beiden stichten,— toen, in die dagen was ik zeer verblyd. Ik schonk hun myne liefde, en ik meende de welwillendheid van Uwe Majesteit verkregen te hebben. Alle menschen zyn aan den dood onderworpen, en myne vyanden dachten my kwaad te doen en doodden myne twee vrienden. Maar door Gods magt heb ik al die vyanden uitgeroeid. Niet een van hen liet ik in het leven, al waren zy ook myne eigene bloedverwanten, opdat ik door Gods magt uwe vriendschap zou verkrygen. Daar de Turken de zeekust bezet hadden, kon ik u geen gezantschap zenden, toen ik in nood was; de consul Cameron kwam met een brief en een vriendschapsgeschenk. Ik was toen door Gods magt zeer verblyd dat ik van uw welzyn hoorde en dat ik verzekerd was van uwe goedheid. Ik heb uwe geschenken ontvangen en ik dank u zeer. Ik durfde geen geschenk van vriendschap door consul Cameron aan u zenden, want ik vreesde dat de Turken het zouden vasthouden. Ik wensch van u, dat gy voor de veiligheid van myn gezant overal op zyn weg zorg zult dragen. Ik wensch een antwoord op dezen brief door consul Cameron te bekomen, en dat hy myn gezantschap naar Engeland moge geleiden. Zie, hoe de Islam de Christenen onderdrukt. Deze brief komt van my

KONING THEODORUS."

— Uit Yokohama wordt gemeld, dat het Japansche ministerie van buitenlandsche zaken by de vertegenwoordigers der mogendheden, die met Japan een tractaat hebben gesloten, een protest heeft ingediend tegen de toelating der onderdanen van mogendheden, met welke dit het geval niet is, b. v. Denen, Duitschers, Italianen, Chinezen, enz., ter vestiging in de opengestelde havens. Het ministerie geeft hierby den wensch te kennen, dat deze personen worden weggezonden, namelyk in geval zulk een maatregel geen nadeel doet aan de betrekkingen met de gecontracteerd hebbende mogendheden. De Britsche gezant heeft in antwoord hierop verklaard, dat hy zich tot zoodanige uitzetting van vreemdelingen niet gemagtigd rekende, maar dat de hier bedoelde personen by vergryp of misdryf voor eene Japansche regtbank zullen worden gebragt, mits een of meer consuls daarin ook zitting hebben. By dit een en ander deelt de *Japan Herald* ook nog mede, dat een man is gearresteerd, die ondersteld wordt een der moordenaars van den majoor Baldwin en luitenant Bird te zyn. Tegelyk met hem is een geheele aanhang van personen gevangen genomen, die bekend zyn wegens hunne vyandige gezindheid jegens vreemdelingen.

— De heer Fabre Geffrard, president der republiek Haïti, heeft den 25 April jl. de derde zitting der elfde wetgevende vergadering aldaar geopend met eene rede, waaruit o. a. blykt dat de koffy-oogst in 1864 een derde minder dan die in 1863 heeft opgeleverd; dat dit insgelyks het geval was met den kakao-oogst, maar dat de opbrengst van den katoen-oogst in 1864 dien van 1863 met een derde overtreft; voorts dat de uitvoerregten in 1864 4½ millioen gourdes minder hebben bedragen dan in 1863, en de inkomsten insgelyks vyf millioen beneden het cyfer van die in 1863 zyn gebleven; doch dat men niet vergeten moet, dat het jaar 1863 een by uitzondering hoogst gunstig jaar is geweest.

— Kapitein Maury, die zich gedurende 40 jaren voor de meteorologische wetenschap zoo verdienstelyk gemaakt heeft, verkeert, ten gevolge van den amerikaanschen oorlog, in groote ellende. Hy bevindt zich in Engeland met zyn gezin, dat hy door zyn arbeid niet meer onderhouden kan. Zyne vrienden te Londen en te Parys hebben eene inschryving ten zynen behoeve geopend. Alle natiën, die op de conferentie in 1853 te Brussel gehouden vertegenwoordigd waren, zullen in de commissie vertegenwoordigd zyn. Het is niet mogelyk dat die veteraan van de wetenschap, die aan de praktische meteorologie zoo groote diensten bewezen heeft, en den Engelschen alleen 12 millioen heeft doen uitsparen door bekorting van de wegen naar Australië, Kalifornië, Indie en China,—het is niet mogelyk, dat een man als Maury in armoede gelaten worden kan; een man voor wien in de voornaamste steden van Europa medaljes met zyn beeltenis zyn geslagen, en die ridder is van byna alle orden.

— In Groot-Brittanje mag geene plaats, waar sterke drank of bier verkocht wordt, geopend worden zonder de byzondere toestemming der plaatselyke regering, welke vergunning altyd slechts tydelyk is en jaarlyks kan worden ingetrokken. Te Liverpool is het plaatselyk bestuur in de laatste jaren zeer vrygevig geweest met vergunningen. De houders van oude en gevestigde drankhuizen zyn met ernst tegen deze vrygevigheid opgekomen en hebben uit de officiële statistieke rykopgaven alleropmerkelykste byzonderheden aan den dag gebragt, om tegen het vermeerderen der drankgelegenheden te waarschuwen. Overtuigend b. v. wordt aangetoond, dat overal het aantal misdadigers in het naauwst verband staat tot het aantal drankhuizen. Als voorbeeld diene eene vergelyking tusschen de graafschappen Chester en Cornwall. In Chester, waar men op 100,000 inwoners het gunstige getal van byna 10,000 schoolgaande kinderen vindt, zyn toch in den regel op dat aantal inwoners 220 tot gevangenisstraf veroordeelden, terwyl op dat getal er in den regel in Cornwall niet meer dan 66 gevonden worden. Maar ook telt men in Cornwall op 100,000 ingezetenen niet meer dan 86 drinkplaatsen, en in Chester op dat getal 455 drinkgelegenheden.

— Te Petersburg was het tot nu toe verboden op de openbare straat te rooken; thans is dit wel vergund, maar de wyze, waarop deze hervorming is ingevoerd, getuigt van meer dan gewone omzigtigheid. Naar het schynt, zou het gerucht door zulk een revolutionnairen maatregel te veroorzaken, aan de russische policie te gevaarlyk zyn voorgekomen; want een officiële kennisgeving aan het publiek, dat het rooken geoorloofd is, werd niet afgekondigd, maar alleen aan de policie-agenten werd in last gegeven, de rookers niet meer aan te houden.

— De bekende siameesche tweelingen zyn thans vyftig jaren oud. Een hunner is sukkelend; men heeft dus onderzocht, of zy, indien men den band, die hen zamen snoert, los maakte, nog konden leven. Toen men nu den band afbond om den omloop des bloeds te voorkomen, vielen de tweelingen in zwym. Het is dus klaarblykelyk dat, wanneer een hunner sterft, zy niet kunnen gescheiden worden en dat dan beiden moeten sterven. Hunne ademhaling is gelyktydig (synchronisch), wanneer zy kalm zyn; hunne uren van slapen, waken, vreugde, smart en begeerten zyn dezelfde.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 July 1865.

BY Gouvernements beschikking van den 26 dezer No. 444 is de brigadier titulair by de maréchaussées *C. F. Heykoop*, onder nadere goedkeuring des Konings, benoemd tot brigadier effectief.

De Hoofd Commis belast met de functien van den Kolonialen Secretaris,
W. B. MELLINK.

DE ondergeteekende voornemens zynde eerlang naar Nederland te vertrekken, verzoekt een' ieder, die eenige pretentie op hem mogt hebben, zich zoo spoedig mogelyk, en onder overlegging van de door hem afgegevene *bons*, by hem in het INTERNATIONAL HOTEL te vervoegen; zullende *na* zyn vertrek geen regard op eenige reclame geslagen worden.

Voorts verzoekt hy degenen voor wie hy *borg* mogt zyn gebleven, zich in tyds van een' ander te voorzien. De Heer J. W. KOENTZE is zyn gemagtigde.

C. SCHOTBORGH Hz.

Curaçao den 28 July 1865.

TE HUUR

HET WOONHUIS onder No. 90 en 91, op de Breede Straat van de Overzyde, bekend onder den naam van KOERAAL. Te bevragen by N. ROJER.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt by deze allen om zich te onthouden puin van afgebroken gebouwen of ander vuilnis op zyne gronden, gelegen op ROOTJE, tusschen zyn timmermanswinkel en den waterkant, te werpen, zullende degenen, die zulks doen door hem in regten vervolgd worden.

Curaçao den 20 July 1865.
W. P. CHAPMAN.

AVISO.

POR resolucion del Gobierno de los EE. UU. de Venezuela expedida el dia 10 de Junio, cesan de ser habilitados para la importacion i exportacion los puertos de Cumaná i Carúpano, i para la exportacion él de Rio Caribe, quedando solo vigente el decreto ejecutivo del 3 de Noviembre de 1856 sobre el particular i derogados los de 25 de Setiembre de 1861, lo que pongo en conocimiento del comercio de esta isla.

Curaçao Julio 28 de 1865.

El Ajente Confidencial
de los EE. UU. de Venezuela,
J. R. MENDEZ.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.